

[Tyroll]

grundelse, at det ville være konkurrenceforvridende, og andre underlige argumenter for ikke at tage hensyn til den sikkerheds- og sundhedsmæssige side af sagen.

Der er også hele spørgsmålet om de harmoniseringer, vi har set fra EFs side, hvor man ikke kan få lov til at skrive, hvilke reelle risici og skadevirkninger, der er ved stofferne. Man må kun komme med generelle konstateringer, f. eks. i retning af ikke nøjere definerede kroniske skadevirkninger. Når der i virkeligheden er tale om kræftfremkaldende stoffer, så må det ikke siges direkte osv. Jeg mener, at alle disse ting lægger kraftige begrænsninger på dette område, og det var her, man kunne have skredet direkte til handling.

Vi har også påvist, hvordan forskellige love reelt er med til at forringe sundhedstilstanden, reelt er med til at forringe vilkårene på boligområdet og meget andet.

Vi kunne også se på, hvordan det reelt ser ud med de foranstaltninger, man burde iværksætte herfra for at forbedre sundhedstilstanden. Nu ligger det sådan, at der uheldigvis har været mulighed for at foretage en sundhedsmæssig undersøgelse af, hvad det vil sige, at man har en sådan beskæftigelsessituation, som vi har herhjemme for øjeblikket, og det, at man lader være med at gøre noget effektivt ved beskæftigelsessituationen.

Det drejer sig om et skibsværft, der blev nedlagt – det kaldes Stenøværftet eller Nordhavsværftet – hvor man foretog en undersøgelse af de ansatte, før de blev udsat for en nedlæggelse af værftet, og hvor man derefter fik lejlighed til at foretage en sundhedsundersøgelse, efter at værftet var blevet nedlagt, efter at de ansatte havde fået meddelelse om, at de var blevet opsagt. Deraf fremgik, at af de 105 arbejdere, der blev afskediget, kom 44 pct. af de arbejdere, der ikke havde helbredsmæssige problemer, hurtigt i arbejde igen, hvorimod det kun var 17 pct. af dem, der havde reduceret arbejdsevne. Der ser man, hvordan de skader, de havde fået på arbejdspladsen, havde en hårdhændet virkning med hensyn til deres varige udstødning af arbejdsmarkedet.

Af de afskedigede angav 52 pct. at have oplevet ændringer i deres helbredsmæssige tilstand mellem den første helbredsundersøgelse og afskedigelserne. Det var udvikling af nye sygdomssymptomer og forværring af allerede eksisterende, der var tale om. Man

kunne overvejende lokalisere disse forhold til de arbejdsløse. Mest var det nervøst besvær, det var 28 pct., der havde oplevet sådanne symptomer. Dernæst var det lungesympotomer, det var 14 pct., der havde oplevet det. Og endelig var det træthedsfølelser m. m. Også de, der kom i arbejde, havde fået symptomer, vel nok så meget på grund af de usikre beskæftigelsesforhold, hvor flere havde måttet skifte arbejde hyppigt.

Ser man så på forbruget af medicin, er der tale om en meget kraftig stigning, idet 25 ud af 45, som ikke tidligere havde anvendt medicin, var begyndt at anvende dette, medens kun 9 ud af 52 var ophørt med at anvende medicin. Der var især tale om øget forbrug af hjerte- og karmedicin, altså netop for disse sygdomme, som fremhævedes i prioriteringsdebatten som noget af det, man skulle forsøge at bekæmpe netop gennem en forebyggende indsats.

Det er altså nogle tal, der taler helt klart om konsekvenserne af den beskæftigelsespolitik, der føres her fra Folketinget, og konsekvenserne af det kapitalistiske samfund, der er årsag til nogle af de hjerte- og karlidelser, som man taler om man vil bekæmpe.

Det havde været ulige rimeligere, at man var gået direkte til den sundhedsskadende effekt af de aktiviteter, der udføres her i huset, end man på denne måde fremmer den holdning, at der måske bliver gjort et eller andet ved disse ting. Man får ligesom tilsøret det ved, at der bliver dannet et forebyggelsesråd, som først skal til at foretage en masse undersøgelser, på trods af at der foreligger adskilligt tilgængeligt materiale, som klart viser, hvor man burde sætte ind. Vi finder derfor, at det i høj grad er tilsøringer, der foretages med dette forslag.

Vi har gentagne gange påvist, hvordan man ikke engang i dag har udnyttet de muligheder, der er til stede, at f. eks. Arbejdsministeren end ikke med hjemmel i § 40 i Arbejds miljøloven har fastsat regler om, at arbejdsprocesser o. lign. skal forelægges arbejdstilsynet til udtalelse eller godkendelse, hvor hensynet til de ansattes sikkerhed og sundhed kræver det. Man har ikke udnyttet en sådan mulighed endnu. Der var mulighed for at gå direkte i gang med disse aktiviteter.

Alt i alt må vi altså sige, at med de forskellige ting, vi har kunnet lægge frem, uden at der rigtig er blevet svaret på dem, så me-